

JAIRS

...velna soļus, viņš bija aptuveni piecas reizes stiprāks kā parasti. Pareizi. Kā tad ir: ja jau cilvēks var būt tik ļoti pakļāvijs velnam, ka tas iedod...ka velns var pieckāršot viņa spēku, ko tad varētu izdarīt cilvēks, kas būtu pakļāvijs Dievam? Cik gan daudzkārtīgu spēku varam iegūt mēs? Lūk, kā invalīdi, kas ir ratiņos, Dieva svaidījuma apņemti var piecelties kājās un staigāt. Lūk, kāds ir iemesls – viņi ir pilnībā pakļāvušies Svētajam Garam un viņi nestaigā ar savu spēku, bet ar Svētā Gara spēku.

² Jēzus aizsūtīja prom Savus mācekļus un uzkāpa kalnā, lai pavērotu, kā viņi šķērso jūru. Es par to daudzas reizes esmu aizdomājies, un es iedomājos, kā mācekļiem būtu...būtu vajadzējis nokāpt lejā un sagatavot laivu. Taču tā vietā, lai sagatavotu laivu, viņi vienkārši iekāpa tajā un devās ceļā. Viņi domāja: “Ak, nu, viss taču būs labi. Mēs varam doties ceļā.” Viņi paļāvās uz laivu.

³ Un interesanti, vai daudzas reizes arī mēs neesam devušies ceļā bez Jēzus mūsu laivā? Mēs sakām: “Nu, mēs piederam draudzei, vai tad tas nav pareizi?” Ar to nepietiek. Nē, nepietiek. Ar mums kopā ir jābūt Jēzum. Nav svarīgi, kāda ir mūsu programma, mums ir vajadzīgs Viņš. Viņš ir galvenais, par ko mēs interesējamies. Viņš ir galvenais domu centrs, galvenais dzīves centrs. Dzīvība var atnākt tikai un vienīgi caur Jēzu Kristu. Palīdzība var atnākt tikai un vienīgi caur Jēzu Kristu.

⁴ Taču es gribu, lai jūs uzmanīgi ieklausāties. Es redzu, kā tā mazā laiviņa dodas jūrā. Un Jēzus atnāca... Redzēdams, ka viņi ir devušies ceļā bez Viņa, Viņš tomēr nepameta viņus novārtā. Viņš uzkāpa tā kalna virsotnē un vēroja viņus, kā viņi smagi airēja prom. Ak vai! Ja tas būtu es vai jūs, un viens no mūsu draugiem izdarītu šādi ar mums, tad mūsu draudzība beigtos. Taču ne Jēzus. Nav nozīmes, ko tu esi izdarījis, Viņš vēlas to aizmirst, ja tikai tu tajā atziesies.

⁵ Un es aizdomājos par tām daudzajām reizēm, kad mēs devāmies prom ceļā. Un es aizdomājos par to Vareno, kurš ne tikai uzkāpa kalnā, bet Viņš uzkāpa Golgātā, uz Godības vaļņa, un šovakar Viņš ir apsēdies Savā Majestātē, vērodams mūs šajās mūsu trauklajās laiviņās, kad mēs tiekam mētāti laika vējos, kā mēs tiekam mētāti jūrā.

⁶ Bet jūras otrā krastā bija kāds neliels virs, kuru es vienmēr esmu mazliet apbrīnojis, un juties tāds kā maziņš attiecībā pret viņu. Kad es nokļūšu Godībā, es gribu viņam pajautāt, kāpēc viņš jau pašā sākumā neiznāca un neapliecināja savu ticību. Viņa vārds ir Jairs. Viņš bija priesteris jeb gans (kā mēs to saucam) tur vienā lielā draudzē. Un Jairs, kā daudzi cilvēki šodien, viņš ticēja Kungam Jēzum, taču viņa...viņa konfesija bija pret Viņa...pret to, kā darbojās Viņa spēks. Cik daudzi Jairi mums šovakar ir Losandželosā? Tieši tas pats. Viņš ticēja Jēzum. Es saucu viņu par pierobežas ticīgo.

⁷ Šovakar mums it visur ir daudz tādu pierobežas ticīgo. Viņi grib ticēt, taču viņi gluži vienkārši to nevar sabiedriskā prestiža un visa kā cita dēļ. Viņi vienkārši nevar atrāties un ļauties, un pateikt: “Es ticu, ka Jēzus Kristus joprojām krista ar Svēto Garu; tas spēks, kas satricināja pasauli mācekļu laikā, joprojām ir tāds pats šodien.”

⁸ Es ticu, ka tā tas ir. Es zinu, ka tā tas ir. Es zinu, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un, kad Viņa Draudze atrāties un ļaus Dievam brīvi darboties viņu sirdīs, jūs ieraudzīsiet tās pašas spēka izpausmes un demonstrācijas, un mēs ieraudzīsim satricinošu atmodu, kas satricinās ne tikai Losandželosu, bet tas satricinās visu pasauli pirms Kunga Jēzus Kristus Atnākšanas. Tā tas ir.

⁹ Es redzu šo Jairu, kā viņš...viņš tur atrodas. Es dzirdu, kā visi priesteri sanāk kopā un saka: “Nu, paskat tik, mums nebūs nekāda sakara ar tām atmodām, kas te visur notiek. Mums vienkārši nevar būt ar to nekā kopīga. Lūk, neaizmirstiet, ka mūsu... Un, jebkuru, kas tajā iesaistīsies, mēs to uzreiz izmetīsim ārā.” Nu, Jairam, iespējams, bija tāda jauka, neliela

draudzīte, tāpēc viņš vienkārši nevarēja biedroties ar tādu grupu. Taču savā sirdī viņš patiešām ticēja Kungam Jēzum.

¹⁰ Un tā, viendien viņa mazā meitiņa saslima. Ziniet, reizēm Dievam ir veids, kā likt tev noticēt, ja tu to negribi. Tieši tā, Viņš var... Viņš dara... Savus brīnumus Viņš īsteno noslēpumainos veidos. Un tā, šī mazā meitenīte, viņa saslima. Tāpēc droši vien pirmā lieta, ko viņš izdarīja (kā jau to parasti dara), viņš izsauca ārstu. Un ārsts sacīja: “Nu, varbūt es varēšu palīdzēt viņai...viņai izķepuroties... (atvainojiet) ...izķepuroties vienā vai divās dienās.” Un tā, viņš sadeva viņai visas tās zāles, bet viņai visu laiku kļuva aizvien sliktāk un sliktāk. Pēc kāda laiciņa pienāca tā izšķirošā pusnakts stunda. Ārsts pasauc Jairu ārā aiz durvīm un saka: “Jair, godājamais ser, man ir ļoti žēl to teikt, taču jūsu bērnam ir atlikuši tikai daži brīži, ko dzīvot. Viņa mirst.” Ak, es varu iztēloties, kā jutās tas nabaga cilvēks. Kā jūs domājat, kas bija pirmais, kas toreiz ienāca viņam prātā? – Jēzus. Tā tas ir.

¹¹ Ziniet, jūs vienkārši negribat Viņu pietiekami. Bet pienāks laiks, kad jūs patiešām Viņu gribēsiet. Es ceru, ka jūs atradīsiet Viņu, pirms jūs nomirsiet. Bet, ja neatradīsiet, kad būsiet uz savas nāves gultas, jūs noteikti zināsiet, ka tieši šī vecmodīgā reliģija bija tas, kas iznesa tevi cauri tām tumsas stundām. Šobrīd tu varbūt domā, ka tas ir fanātisms un ka tiem cilvēkiem kaut kas ar galvām nedaudz nav kārtībā, taču pagaidi, kad pie durvīm pieklauvēs nāves eņģelis. [Brālis Branhams klauvē pie kanceles–Tulk.] Es jums saku, tad viss kautrīgums, negribīgums un vēsums no tevis tiks izpurināts, jeb, katrā ziņā, tu gribēsi, lai tas ir prom. Amen.

¹² Paklausieties. Es redzu, kā tas puisis...viņa sirds sāk daudzīties, viņš saka: “Dakter, vai jūsuprāt jūs vairs nevarat palīdzēt manam bērniņam?”

¹³ “Nē. Nekādas zāles nav līdzējušas, un meitene tagad...viņas sirds sitas pavisam lēni, un tagad viņa mirst.”

¹⁴ Ak, es redzu, kā viņš ienāk, izsauc savu sievu ārpusē un saka: “Dārgā, zini, es...es gribu tev kaut ko pateikt. Vai tu zini par tām dziedināšanas kampaņām, kas te apkārtņē notiek? Mēs zinām, ka mūsu draudze ir pret to, taču, zini, šķiet, es...es it kā jūtu: ja mēs varētu tikt pie tā Jēzus no Nācaretes, varbūt Viņš varētu viņai palīdzēt.”

¹⁵ Lūk, es dzirdu, kā viņa saka: “Nu, paklausies, dārgais, tu taču negribi pazaudēt to sabiedrisko stāvokli, kas tev ir šo ļaužu vidū. Ja jau ārsts pateica, ka viņa mirst, tad jautājums ir izšķirts.”

¹⁶ Taču Jaira sirdī tas nebija izšķirts. Viņš bija redzējis Jēzu Kristu darbībā, un ikviens cilvēks, kas kādreiz ir redzējis Jēzu Kristu darbībā, vairs nevar būt tāds, kāds reiz bija. Tā tas ir. Viņš pavisam noteikti zinās, ka ir kaut kas, kas darbojas, ka ir kaut kas citādāks. Un Jairu tas neapmierināja, nē draugi. Vēl es redzu, kā viņš paņem un uzvelk savu garīdznieka cepuri, savu mēteli, un izsteidzas ārā. Kāds pateica...droši vien bija viņam pateicis, ka Jēzus nāk. Ziniet, tas...tas ir labs vēstījums, ko sludināt arī šovakar. Vai jūs tā nedomājat? Es dzirdu, kā viņi saka: “Hm, tur Viņš nāk, otrpus ceļam.”

¹⁷ Un es dzirdu, kā Jairs nosaka: “Lūk, es izlavišos ārā.”

¹⁸ Un es dzirdu, kā kāds no viņa draudzes saka: “Uz kurienu tu dodies, jaunais cilvēk?”

¹⁹ “Nu, mēs ejam uz... Es... Nu, es...es vienkārši nodomāju, ka varbūt es došos pastaigā.”

²⁰ “Es zinu, es dzirdēju to sarunu. Tu ej pēc tā dievišķā dziedinātāja, kurš tur ierodas. Lūk, neaizmirsti, mēs esam diakoni. Un, ja tu to izdarīsi, tad nākošajā galvenajā konsijā (lai kā to arī sauc) mēs tevi izmetīsim ārā.” Es negribēju pateikt, ka...jo ir galvenās... Es to nedomāju tieši šādi, taču, lai kā tur nebūtu. “Nu ko, nākošreiz mēs tevi draudzē...” Lai kas tas arī nebūtu, “konference” vai kas nu tas ir. “Mēs izliksim tevi uz ielas, ja tu muļķosies ar to tipu, saproti, mums ar tevi nebūs nekāda sakara.” Es redzu, ka viņš kādu brītiņu svārstās un viņa rokas tric,

viņš ir neziņā. Taču, redziet, viņam bija vajadzība. Vienīgā viņa cerība bija Jēzū Kristū. Āmen. Vienīgais, kas viņam atlika, bija ļoti ātri tikt pie Jēzus, vai arī viņa meitai bija jāmirst.

²¹ Un tā, es redzu, kā viņš steidzas pa ielu, un viņa sanāksme saka: “Re, tas ir viņš. Paskat, kāds negods, paskat, kur mūsu baznīca ir nonākusi – tagad viņi sapīsies ar visu to fanātismu.” Taču tas cilvēks, tas gans, brālis, viņš gribēja tikt pie Dieva. Viņš...viņš gribēja tikt pie Kāda, kurš zināja, ko runā. Jā, visu teoloģiju, visu pārējo, ko viņš bija iemācījies, viņš to visu nolika malā. Tajā brīdī tas viss bija nekas, viņa bērns mira.

²² Ak, Dievam ir brīnišķīga metode, kā reizēm, laiku pa laikam vest mūs pie prāta – ļaut mums saprast, kurš te ir Galvenais “sociālās palīdzības jautājumos” kristīgajā draudzē. Tā tas ir.

²³ Un es redzu, kā viņš steidzas. Jēzus pieceļas, iznāk no neliela krūmāja pašā ezera krastā, un es redzu, kā tiek iestumta Viņa laiva.

²⁴ Un negaidot izrādās, ka tur sēdēja viena sieviete, varbūt viņa tur adīja vai darija vēl kaut ko. Un viņa bija ieķīlājusi saimniecību, ārsti bija paņēmuši visu, kas viņai piederēja, bet nekas nespēja apturēt viņas...viņas asiņošanu. Un viņa sacīja: “Ak, tur Viņš ir! Lūk, tas ir tas Puisis, kas sludina Dievišķo dziedināšanu. Nu, man ir vienalga, ko cilvēki par Viņu runā, es Viņam ticu, un, ja vien es spēšu pieskarties Viņa apģērbam, es izveseļosos.” Lūk, te nu tas ir. Lūk, tā bija viņas saskare: ja vien viņa varētu pieskarties Viņa apģērbam, viņa izveseļotos.

²⁵ Lūk, viņa zināja, ka viņa nevarētu atnākt uz pieņemšanu pie Kunga Jēzus, tāpēc es vienkārši iztēlojos viņu, kā viņa dodas lejup no pakalna, lai Viņu satiktu, ziniet. Un tur... Viņš virzās pa ielu, un cilvēki slavē Dievu par Viņa...par brīnišķīgajiem darbiem, kas ir darīti citās pilsētās, un sagaida redzēt, ka kaut kas tiks izdarīts arī šajā vietā.

²⁶ Priesteri stāv nomaļus, un aukstie, formālie draudzes locekļi saka: “Nu, jums tas būtu jāredz! Paskatieties, kas viņu pielūdz: tie tipi no tās upes, tas nožēlojamo samazgu bars; mūsu sinagogā mēs neko tādu nepieļaujam, lūk, kas viņu pielūdz.” Nu, tas... Labi, ka kāds Viņu tik un tā pielūdz.

²⁷ Un tā, vēl es redzu, kā tā sieviete nāk, kā viņa traucas, seja ir bāla, un...un viņas lūpas ir tik plānas, bet viņas ķermenis vārs, un viņa traucās. Viņa ir nolikusi zemē savu adāmo un viņa nāk uz turieni. Viņa uzreiz mēģina izlauzties cauri un uzskrien virsū savam draudzes ganam. Tas saka: “Uz kurienu tu dodies?”

²⁸ Viņa saka: “Cienītais, ser, es esmu... Kad es tur sēdēju, kaut kas manā sirdī pateica, ka, ja vien es pieskartos Viņa apģērbam...”

²⁹ “Nu, kāda nekaunība! Un tu tici kaut kam *tādam* pēc visas tās apmācības, kuru tu esi saņēmusi?”

³⁰ “Bet kaut kas manā sirdī man saka,” viņa sacīja, “ja vien es Viņam pieskartos, es kļūtu vesela. Kā tad tu esi man palīdzējis? Kā tad ārsti ir man palīdzējuši? Tā ir mana vienīgā cerība, tāpēc es cenšos Viņam pieskarties.”

³¹ Dievs, dāvā tāda veida ticību ikvienam, kas šovakar atrodas šeit: “Ļauj man pieskarties Viņam, vienalga, ko saka citi cilvēki, ļauj man pieskarties Viņam.” Tikt pie Viņa – lūk, kas ir galvenais.

³² Es viņu redzu, viņa virzās. Draudzes gans ir pateicis: “Ja tu to izdarīsi, tad es izsvītrošu no draudzes grāmatas tavu vārdu, jā jā, ja tu šādi izdarīsi.”

³³ Viņai bija vienalga, viņas sirdi bija pieņemts lēmums. Viņa gribēja tikt pie Jēzus, viss pārējais nebija svarīgi.

³⁴ Diakonu padome sacīja: “Labi, labi. Mēs pavērosim, vai tu atnāksi svētdien no rīta, tad mēs tevi atkal izmetīsim ārā.”

³⁵ Viņai bija vienalga, viņa laužās cauri pūlim, varbūt lida caur viņu kājām, darija visu iespējamo, līdz viņa to sasniedza, viņa pieskārs Viņa drēbēm. Viņa, lūk, šādi atkāpās atpakaļ pūli, noteica: “Lūk, tieši to es gribēju izdarīt.”

³⁶ Es dzirdu, kā farizeji un...viņas mācītājs un pārējie saka: “Nu, nekas taču tevi nemainījās.”

³⁷ “Varbūt jūs nedomājat, ka ir kādas pārmaiņas, taču es zinu, ka pārmaiņas ir notikušas,” atbild viņa.

³⁸ Tad negaidot tā ticība, kas darbojās viņā... Kungs Jēzus apgriežas un saka... (Viņš jūta, ka no Viņa kaut kas kaut kur izgāja, spēks.) ...Viņš saka: “Meita, tava ticība tevi ir izglābusi.” Āmen. Asiņošana uzreiz pārtrūka, apstājās. Viņas ticība bija apstādinājusi Jēzu, viņas ticība bija saņēmusi to, kas tai sievietei bija vajadzīgs.

³⁹ Es redzu, kā tas puisis nāk, skatās tālumā, viņa seja ir sarkana, arī viņa acis ir sarkanas no negulēšanas līdzās savai meitenītei. Viņš nāk, viņš steidzas un viņš redz tos visus citus atnākušos garīdzniekus no tās pašas draudzes, kurai pieder viņš. “Nu, ko man tagad darīt? Lūk, Jēzus, bet skat, par mani smiesies. Viņi visi šovakar redzēs, ka es eju uz baznīcu, un viņi redzēs, ar kādu grupu es biedrojos. Taču mana meita mirst, man ir jānokļūst līdz Viņam.”

⁴⁰ Lūk, viņa... Lūk, viņš dodas turp, viņš saka: “Skolotāj, Kungs, nāc un uzliec Savu roku manai meitenītei, un viņa izveseļosies, jo tas ir mans vienīgais bērns, un šobrīd viņa ir ļoti tuvu nāvei. Ja tikai Tu atnāksi un uzliksi viņai Savu roku, viņa izveseļosies.”

⁴¹ Lūk, tā bija *viņa* ticība – ka vajag uzlikt viņai rokas, lūk, kā *viņš* ticēja.

⁴² Pēteris, kad viņš iepriekšējā vakarā bija atradies laivā un ūdeņi griezās virpuļos, bet...bet Jēzus stāvēja...staigāja pa ūdeni, un viņi bija...Viņš Pēteri izbiedēja. Viņš domāja, ka tā ir spokošanās vai kaut kas tamlīdzīgs. Viņš domāja, ka tas bija spoks. Un viņi bija nobijušies no tā Vienīgā, kas varēja viņiem palīdzēt.

⁴³ Tieši tas šodien notiek ar cilvēkiem. Tieši tas šodien notiek ar Ameriku. Vienīgā lieta, kas var izglābt Ameriku no pilnīgas iznīcināšanas, ir atgriezties pie Dieva ar Svētā Gara kristību. Pilnīgi pareizi. Tā tas ir. Un viņi ir no tā nobijušies. Tā tas ir. Dievs palidzi, lai mums ir atmoda, kas palīdzēs mums izrauties. Lūk, kas mums šovakar ir vajadzīgs.

⁴⁴ Kad Pēteris... Viņš pateica: “Kungs, ja tas esi Tu, tad liec man nākt pie Tevis, un arī es staigāšu. Ar Tavu Vārdu man pietiks.” Priesteri, kas nesa Šķirstu, kad viņu pēdas pieskārs, lūk, kur balstījās viņu ticība, kad viņu pēdas pieskārs ūdenim.

⁴⁵ Un romiešu virsnieks, kura draugs, viņa kalps, bija slims, viņš sacīja: “Es neesmu cienīgs, ka Tu pat nāktu manā pajumtē: tikai pasaki Vārdu, jo arī es esmu cilvēks, kas stāv zem valdības – un es saku vienam cilvēkam: 'Dari *to*,' un viņš to dara, un otram cilvēkam: 'Dari *šito*,' un viņš to dara.”

⁴⁶ Redziet, tas romietis atpazīna, ka Jēzum, Viņa Vārdam bija viss nepieciešamais spēks, lai dziedinātu to cilvēku. Viņš zināja, ka Viņā atradās Dieva Jehovas spēks. Un viņš zināja, ka, lai ko arī Jēzus sacīja...ka Viņam bija vara pār slimībām, Viņam bija vara pār jūru, Viņam bija vara pār visumu.

⁴⁷ Tieši tāds Viņš ir šodien, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Ja vien mēs spētu apzināties, ka Viņa Vārdam ir vara pār jebkuru ļauno garu, jebkuru spēku, jebkuru...pār visu, pār jebko, pār jebkuru grēku, jebkuru slimību, jebkuru kaiti, jebkuru kroplību. Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Ticiet tam, ko Viņš ir pateicis.

⁴⁸ Viņš sacīja: “Es esmu cilvēks, kas stāv zem valdības, un es zinu, ka ikvienam, kas atrodas zem manis, ir mani jāklausa; mans vārds ir likums un pavēle, viņam tas ir jādara.” Un viņš zināja, ka slimības ir zem Jēzus Kājām. Zem Viņa kājām bija jebkura kaite.

⁴⁹ Cik daudz vairāk gan tas ir pēc tam, kad Viņš nomira šim mērķim un nopirka to jums un man, mums ir jātic Viņa Vārdam. Āmen. Lūk, lūdzu.

⁵⁰ Tas, ko saka Jēzus, ir pareizi: jūs varat triumfēt pār jebkuru ļauno garu, jebkuru slimību, jebkuru kaiti, ja tikai jūs pieprasīsit savas Dieva dotās pilnvaras, ko Jēzus Kristus pateica: “Lai ko arī jūs lūgsiet Manā Vārdā, Es to darišu.” Āmen. Lūk, kas mums šovakar ir vajadzīgs – lai uzceļas cilvēku grupa. Tie cilvēki, kas sauc sevi par pentakostiem, var papūlēties apvienot savas sirdis un pateikt: “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņam ir visaugstākā vara, un Viņš apstiprinās to, ko Viņš ir pateicis Savā Vārdā.” Āmen. Tad jūs redzēsiet draudzi, kas uzceļas un darbojas Dieva Godības spēkā. Āmen.

⁵¹ Un tā, Jairs sacīja: “Atnāc, uzliec manai meitai Savas rokas, un viņa izveseļosies.”

⁵² Jēzus sacīja: “Es iešu.”

⁵³ Lūk, viņi dodas uz priekšu. Es redzu, kā daudzās un lēkā nabaga Jaira sirds, kad viņš dodas uz priekšu, sacīdams: “Ak, man...man ir vienalga, ko saka baznīca. Tagad Viņš nāk pie manis. Viņš nāk pie manis uz mājām. Un es zinu, ja vien Viņš ienāks manā namā, man ir pilnīgi vienalga, ko sacīs tie visi pārējie.”

⁵⁴ Tieši tā domāju arī es. Kad es biju baptistu sludinātājs, viņi man pateica, ka, ja es turpināšu “niekoties ar tiem sektantiem”, tad es kļūšu viens no viņiem. Viendien uz manu māju atnāca Jēzus. Aleluja! Pēc tam man bija vienalga, ko sacīja visi pārējie. Tieši tā. Pēc tam, kad Viņš atnāca un manu namu, tas visu atrisināja, attiecībā uz mani. Es biju priecīgs, ka Viņš tur atnāca. Nebija nekādas nozīmes, ko sacīja visa pārējā pasaule.

⁵⁵ Mani neuztrauc, ko viņi saka šovakar, kamēr vien es zinu, ka Viņš ir manā namā. Āmen. Viss ir kārtībā, tagad tur ir miers un klusums. Bet agrāk tur bija karš un problēmas, tagad tas viss ir apklusis. Tur ienāca Jēzus.

⁵⁶ Es redzu, kā Jairs dodas uz priekšu. Tad atnāca trieciens. Tieši tā velns dara. Lūk, negaidot atsteidzas viens vīrs, saka: “Neapgrūtinī Mācītāju, viņa jau ir mirusi.” Ak, šis nāvējošais trieciens!

⁵⁷ Es redzu, kā Jairs palecas un saķer savu sirdi. Es redzu, kā Jēzus, tur soļodams, mierīgi, nesatraukti, pagriež Savas brīnišķīgās acis un paskatās uz viņu, saka: “Vai tad Es neteicu: 'Nebaidies, tikai tici'?” Āmen. Ak, tā sirsniņa, kas jau stājās, sāka atkal daudzīties. Kāpēc? Viņš zināja, ka tas Vārds atnāca no Imanuēla. “Vai tad Es neteicu tev: “Nebaidies, tu redzēsi Dieva Godību?”

⁵⁸ Viņi virzījās uz priekšu, Jairs sacīja: “Jā, jā, Kungs, pareizi.”

⁵⁹ Es dzirdu, kā viņi pietuvojas mājai, viņi visi raud un klieudz, un turpina taisīt lielu troksni. Un es redzu, kā visapkārt stāv draudzes locekļi, sakot: “Eh, tu esi sevi apkaunojis; aizgāji uz turieni un parādīji, kas tu istenībā biji.” Ir labi parādīt, kas tu esi. Man tas patīk. Tieši tā. “Eh,” sacīja, “nu, paskaties, lūk, tava meita, viņa tur guļ mirusi.” Jairs tikai aizvēra savas ausis, vienkārši turpināja iet uz priekšu.

⁶⁰ Jēzus sacīja: “Nebaidies,” un viņš nebaidījās. Viņš tikai turpināja virzīties uz priekšu, nāves virzienā.

⁶¹ Lūk, viņam bija jānotic neiespējamajam, bet viņš tik un tā ticēja. Nav nozīmes, cik tas ir neiespējami – ja to pateica Jēzus, tas ir pareizi. Āmen. Uzticieties Viņa Vārdam, tas visu atrisina.

Tur viņi nāk. Kad viņi ienāk, viens pēc otra sanāk cilvēki. Cilvēki sāk par Viņu uzjautrināties. Viņš saka: “Atbrīvojiet vietu,” jeb citiem vārdiem: “Netrokšņojiet, tā sievietē...meitene nav mirusi, viņa nav mirusi, viņa gul.” Viņš zināja par to vairāk nekā jebkurš cits. Tā tas ir. Bet tie Viņu izsmēja. Taču viņi tika izdzīti ārā, jo tie uzjautrinājās par Viņu.

⁶² Tāpēc neuzjautrinieties par Viņu, jūs tiksiet izdzīti ārā, pilnīgi noteikti. Tā tas ir. Pielūdziet Viņu, ticiet Viņam, slavējiet un godiniet Viņu, vienalga, ko saka pasaule, dariet to, ko Viņš pateica darīt. Tā tas ir. Ticiet Viņam, paļaujieties uz Viņu. Pareizi. Lai jūs netiekat izdzīti ārā. Dabūjiet Svēto Garu: jūs tiekat kristīti Ķermenī, apzīmogoti līdz jūsu izpirkšanas dienai. Nav nozīmes, ko saka pasaule. Jēzus Kristus, ja tu esi Viņa rokas apskāvienos, tu nepievērs uzmanību visam pārējam notiekošajam. Āmen.

⁶³ Es redzu, kā Viņš ienāk. Viņi saka: “Ak, mēs zinām, ka viņa ir mirusi. Paklausieties, ko tur saka tas sektants, kurš te visādi izdarās un saka, ka tā meitene neesot mirusi. Mēs taču zinām, ka viņa ir mirusi. Vai tad jūs to neredzat? Tam vīram kaut kas ar galvu nav kārtībā.” Nē, nē, problēmas ar galvu bija tieši tai otrai grupai.

⁶⁴ Tieši to pašu viņi saka šodien: “Tai Draudzei ir kaut kādas mentālas problēmas.”

⁶⁵ Nē, ar Draudzi viss ir kārtībā. Hm. Reiz viņi sacīja, ka Pāvils un Sila apgriezta pasauli ar kājām gaisā. Nē, nē, viņi atgriezta to atpakaļ pareizajā stāvoklī – tā jau bija ar kājām gaisā.

⁶⁶ Tieši tā ir šodien. Nevis apgriezt pasauli ar kājām gaisā, bet gan atgriezt to atpakaļ pareizajā stāvoklī, lai tā skatās Debesu virzienā, kur Jēzus Kristus sēž pie Viņa Majestātes labās rokas. Pareizi. Nevis apgriezt pasauli ar kājām gaisā, bet atgriezt to pareizajā stāvoklī, lai tā skatītos uz augšu. Lūk, kas šovakar mums ir vajadzīgs Kalifornijā, lūk, kas šovakar mums ir vajadzīgs visā pasaulē: atmoda, kas izpurinās cilvēkus no šī ikdienišķā stāvokļa, lai viņi paskatītos augšup uz Debesu Tēvu, kurš ielika tur zvaigznes to orbitās, kurš izveidoja radību un ir devis mums varu, ka, lai ko arī mēs prasītu Viņa Vārdā, tas tiks dots.

⁶⁷ Kur ir mūsu ticība? Ak, reizēm es...man ir kauns par mums, mēģināt uzrādīt Viņam mūsu vājo, mazo ticību.

⁶⁸ Un tā, es gribu, lai jūs pievērsāt uzmanību. Kad viņi tika izdzīti ārā savas neticības un izsmiešanas dēļ, Jēzus palika viens ar dziļi satriektajiem tēvu un māti, Pēteri, Jēkabu un Jāni. Lūk, Viņš atradās tur. Es dzirdu, kā ārpusē viņi saka: “Nu, pagaidiet, kad Jairs iznāks. Mēs viņu izsauksim draudzes priekšā, mēs izmetīsim ārā viņa ģimeni – (to sacīja priesteri) – mums nebūs ar viņiem nekā kopēja – uzņemt pie sevis tādu grupējumu! Nu, tas taču ir tāds apkaunojums, viņi ir apgriezuši pasauli ar kājām gaisā.” Klausījās tajā, visā tajā trokšņošanā.

⁶⁹ Taču tajā Kungā Jēzū Kristū...Viņam piederēja spēks, kas sniedzās aiz šiem ikdienišķajiem ierobežojumiem. Tieši tā. Viņš pienāca pie tā aukstā, nekustīgā mirušās meitenes auguma (ak, aleluja!), paņēma viņu aiz rokas, pavērās apkārt. Kur ir visi? Viņi ir ārpusē, uzjautrinās, kritizē un tā tālāk. Viņam piederēja spēks, ka Viņš varēja runāt iekš citas pasaules. Viņš runāja mēlēs un sacīja: “Talita,” kas nozīmē: “Dvēsele, atgriezies šurp pie šīs meitenes.” Aleluja!

⁷⁰ To pašu spēku Viņš dod Savai Draudzei. Āmen. Kad tu esi atstāts un nomākts, Dievs dāvā mums valodu, lai runātu citā pasaulē. Kad Jēzus bija atstāts uz krusta un visi cilvēki bija Viņu atstājuši, Viņš nomira, runādams citā valodā: “Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?” Un šovakar draudzei pieder tāds pats spēks. Aleluja!

⁷¹ Tā mirusi meitenīte, kas bija tur gulējusi, mirusi un iebalzamēta gulēja gulvietā aplikta ar puķēm, un viņi stāvēja tai visapkārt. Tā mirstīgā dvēsele tur tālumā, tā zināja savu Saimnieku, un tā dvēsele atgriezās šajā ķermenī. Un meitene, kas gulēja tur mirusi un iebalzamēta, gulēja gulvietā, viņa atkal piecēlās kājās. Aleluja!

⁷² Es varu iztēloties, kāda pēc tam bija Jaira liecību pa visu valsti. Vai varat to iztēloties?

⁷³ Šovakar ir tieši tas pats. Tie, kuri reiz nonāk saskarsmē ar Jēzu Kristu un zina Viņa augšāmcelšanās spēku, zina Viņa dziedināšanas spēku: jums ir vienalga, ko saka pasaule, ko saka kāds cits; ja jūs kādreiz esat saskārušies ar Jēzus Kristu, jūs zināt, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi; un pasaule... un tas, ko saka cilvēki, nav pat *šitā* vērts. [Brālis Branhams uzsit gaisā knipi–Tulk.] Āmen!

⁷⁴ Svētais Gars tagad ir šajā ēkā. Kad es stāvu šeit, cenšoties noturēt svaidījumu paredzētajai dziedināšanas kalpošanai, es redzu, kā visa ēka piepildās kā ar pienu. Es neesmu fanātiķis. Es neticu fanātismam, bet es patiešām zinu, ko es redzu. Es zinu, par ko es runāju. Tā tas ir. Svētā Gara svaidījums tieši tagad virzās šajā ēkā. Šeit ir Svētā Gara spēks, lai padarītu veselu katru cilvēku šeit un tagad pie šīs platformas. Es ticu, ka nav... Ja vien jūs... Protams, pēdējos pāris vakaros Dievs ir pierādījis jums šajos dievkalpojumos un citur, ka es runāju jums patiesību.

⁷⁵ Es saku jums, ja vien es kādreiz dzīvē esmu sacījis patiesību, tad es saku to tagad Dieva priekšā, ka Jēzus Kristus dziedināja ikvienu no jums jau pirms deviņpadsmit gadsimtiem. Vienīgais, kas jums ir jāizdara, jums vienkārši tagad tas ir jāpieņem, pamatojoties uz Viņa izpērkošajām asinīm. “Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts viņam mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti.” Lūk, tas attiecas uz ikvienu, kas atrodas šeit. Bet Evaņģēlija sludināšana un viss pārējais tikai dara redzamu dzīvā Dieva spēku, lai pierādītu, ka Viņš ir šeit.

⁷⁶ Kamēr es stāvu šeit un runāju, domādams par Dievu, svētidams Viņu, es zinu, ka šobrīd Viņš atrodas šajā ēkā. Tas pats Dievs, kas bija tai mājā kopā ar Jairu, ar mirušo meitu, Tas, kurš viņu augšāmcēla; Tas, kurš tonakt bija ar Pēteri tur jūrā, kad Viņš pateica...atnāca, iedams pa ūdens virsu; Tas pats, pie kura drēbju vīles pieskārs tā sieviete – šovakar Viņš stāv jūsu vidū. Tā tas ir. Svētais Gars. Jēzus sacīja: “Kur vien divi vai trīs būs sapulcējušies, Es būšu viņu vidū.” Viņš ir šeit.

⁷⁷ Ikvienam, kas atrodas šeit, es saku jums ar Dieva Vārda pilnvarām, Viņa Dēla, kura priekšā es stāvēšu Tiesas Dienā, Kunga Jēzus Kristus Vārdā: šobrīd Viņa spēks ir pietiekams.

⁷⁸ Es tikko kā ieraudzīju, ka kaut kas notiek, es nezinu, kas notiek tur auditorijā. Es vienkārši nezinu, ko lai saka. Es neesmu nekāds runātājs. Es zinu, ka šobrīd Viņš ir šeit. Tā tas ir. Es redzu, kā Svētais Gars virzās šajā auditorijā. Es ne... Viņš...Viņš neļaus man sasaukt lūgšanu rindu.

⁷⁹ Tagad es To redzu. Tas stāv gaisā virs melnādainas sievietes, kura sēž, lūk *tur*, viņa cieš no audzēja, sēž, lūk *tur*, viņai galvā ir neliela balta cepurīte. Viņai ir audzējs. Tas audzējs ir vēderā, vai tā ir taisnība, kundze? Piecelies kājās. Tagad tas ir no tevis aizgājis. Tu esi dziedināta. Tu vari doties mājās. Āmen.

⁸⁰ Ak, svētīts lai ir Kunga Jēzus Kristus Vārds, kurš Savā bezgalīgajā spēkā un žēlastībā...

⁸¹ Jā, es redzu Viņu, hm, Viņš atrodas virs vienas sievietes, lūk *šeit*, viņa sēž un skatās uz mani *šīs* te rindas galā. Viņa cieš no nierakmeņiem. Viss ir labi, kundze, piecelies kājās. Jēzus Kristus ir tevi dziedinājis. Tagad ej mājās. Tava ticība ir darījusi tevi veselu.

⁸² Tur ir sieviete, kura sēž uzreiz aiz viņas, divas rindas aiz viņas un divas uz *to* pusi, viņa tur sēž, viņai ir vēzis. Kundze, vai tu gribi tikt dziedināta? Jēzus Kristus dara tevi veselu. Piecelies kājās. Aleluja! Ak!

⁸³ Ko tu par to domā, kundze? Es sajutu tevi pirms maza brītiņa. Tu ciet no audzēja, vai pareizi? Piecelies uz brītiņu kājās. Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? Vai tu tici, ka es esmu sludinājis patiesību? Vai tu tici, ka Jēzus Kristus ir šeit, tas pats vakar un mūžīgi? Tev ir audzējs,

un tas audzējs ir galvā, vai ne? Uzliec savu roku uz savas galvas un saki: “Kungs Dievs, es tagad apsaucu šo ienaidnieku.” Uzliec savu roku uz savas galvas.

⁸⁴ Ak, Tēvs, es lūdzu to Jēzus Kristus Vārdā, kuru es tagad pārstāvu, lai Tu nosodi to ļauno garu un aizvāc to no šīs sievietes Jēzus Kristus, Dieva Dēla Vārdā.

⁸⁵ Lai Dievs tevi svēti, mana māsa. Tici Dievam, nešaubies.

⁸⁶ Uzgaidiet. Lūk, kaut kas virzās šajā ēkā. Jūs domājat, ka es esmu traks. Es tāds neesmu. Tas ir Svētā Gara svaidījums, tas pats Kungs Jēzus, kurš stāvēja un skatījās uz klausītājiem, un redzēja, ko viņi darija. Viņš uztvēra viņu domas, redzēja, ko viņi darija, un citas lietas. Tieši tagad tas pats Kungs Jēzus atrodas šeit. Es nekad neesmu to redzējis šādā veidā, taču tas ir tas.

⁸⁷ Jā, es redzu, kā tas atkal virzās. Tā ir sieviete, viņa cieš no nespēka. Viņa sēž tur aizmugurē. Tieši šobrīd viņa skatās uz mani. Viņa ir no... Viņa ir misionāre. Piecelies kājās, kundze, tur aizmugurē, misionāre. Tu esi atbraukusi no kaut kurienes pāri ūdeņiem. Es redzu ūdeņus, un tu esi atbraukusi no Āfrikas, vai ne? Tā tas ir. Tu esi dziedināta, dodies mājās, Dievs ir tevi dziedinājis. Aleluja!

⁸⁸ Dievs ir dziedinājis ikvienu no jums. Visi piecelieties kājās.

⁸⁹ Visuvarenais Dievs, Tava Dēla Kunga Jēzus Kristus Vārdā atsūti Tavas svētības un spēku un padari visus šos klausītājus... ..caur Jēzus Kristus Vārdu.

⁹⁰ Piecelieties kājās. Ikviens kroplais, ikviens, ikviens ir dziedināts. Paceliet savas rokas un slavējiet Dievu. Piecelieties no jūsu ratiņkrēsliem, no visa. Atvēliet Visuvarenajam Dievam vietu savā sirdī un paļaujieties uz Viņu, kad ejat pa savu ceļu.

Jairs

(Jairus)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1954. gada 3. augustā Losandželosā, Kalifornijas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 54-0803 ilgst 27 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2019. gadā.